

Και με μιὰ κίνηση άγάπης
Τήν προσφέρει γύρω.

4

Τώρα κοιμάσαι σάληνρά χαλίκια
Σώμα τής λύπης, βρώση του και ρουθ,
Πτώμα έκβρασμένο άπ' τό κύμα τής μνήμης
Στήν άπόκριμνη άκτή

αύτου του ποιήματος.

5

Τήν ώρα που άρχίζω αυτό τό ποίημα
Στήν άκοή μου κινematίζοντε κοιπάνετε.
Τώρα θά μείνοντε για πάντα έδω οι κοιπάνετε
Και θά χτυπούν τρελλά όλα τά μερόνυχτα
Μέξ άπ' τη λέξη τους, τό στερεό κωδωνοστατή-
σιό τους.

6

Αυτό έδώ εν' ένν ποίημα βύσσιλο
Που σφεντονίζω στο βυθό του χρόνου.
Όχι μποτίλια μήνυμα στο πέλαγο
Μόνο μιὰ πέτρα ποίχω πάνω της χαράζει
τόνομά μου—
Αντίωνης.

Αντώνης Φωστιέρης

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

1

στον Άγγελο Φώτιο Πασχαλά

Τό κορμί μιλάει άνθρωπινά
πάνω στις πέτρες και μέξ στα νερά,
τό κορμί μιλάει άληθινά
έστω και μετρημένο,
τό κορμί σου μιλάει,
Ευτυχούλα τής σταλούμενης καρδιάς μου,
τό κορμί σου μου μιλάει
και μ' άνθρωπίζει
και με στάζει πάνω του.

2

Τι άλλο νά δώ άπ' τά νερά
τι άλλο νά δώ και νά μήν πω
τι και νά μή μπορώ
τι και νά 'χω μοναχά νερά;

3

στον Άρη Μπερλή

Νερά και σε πήρανε
και έρχεσαι, Σταυρή,
κλαδοκορμισμένη στην άπλα
χλωρή.

ΤΙ ΚΙ ΑΝ ΞΕΔΙΨΑΣ ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΤΗ ΦΙΛΑΣ;

Αέ θά κρατήσαι παρα έλάχιστες στιγμές
αυτή ή ξαφνική βροχή των φιλιδών.
Τι κι αν ξεδιψάς με τό νά τη φιλάς;
Με τό σάλιο,
με τό χνότο,
με τη μυρωδιά,
τό έρωτά το θανάτου σε τραβάει
κοντά στο ώραίο ηηγάδι.
Πόιν κατέβες βαθιά μέσ' στη βροχή,
με τό σάλιο,
με τό χνότο,
με τη μυρωδιά,
μύλα της για τά ζώα.

ΦΕΓΓΕΙ

Σάν φοχεται τό σκοτάδι,
σημαίνει άρκατές φορές τά μάτια περικλιν
ήλιαχτίδων,
που ξεχάστηκαν δώ κάτω,
νά διακρίνουν μετανοιωμένα πάνω άπ' τά νερά
της ήσυχης λίμνης,
σηματοδίζοντας έτσι μιάν άνήσυχη γραμμή που
φέγγει...

Γιώργος Βέης

4

στον Άρη Μπερλή

Πέτρα την πέτρα και κορμί κορμί
λαμπρό νερό και μιὰ φωνή
— πάω κι εγώ.

5

Κάτω μόνο θάλασσα
μόνο πουλιά και ψάρια και μουσικές γραμ-
μές του άέρα
θάλασσα και στεριές μαλακές μακρινές
άνθρωποι και οι στα νερά
μικροί ταξιδευτές αυτής της άπλας
της θαλασσινής κάτω άπ' τό μαυρο μπαλ-
κόνι
που του λείπεις, άγαπημένη,
μεγάλα μαύρα μου μάτια.

6

Όλη ή θάλασσα βραδινές γραμμές του
άέρα
καθαρή μπροστά μου
κι έρχονται πουλάκια με γλυκά φτερά και
μουσικά μάτια
νά είμαι έσπερινός
νά ξέρω την άλήθεια, νάτη.

Μάνη

Σωκράτης Λ. Σκαρτσής